

Академічна сумління в контексті етичних цінностей університету



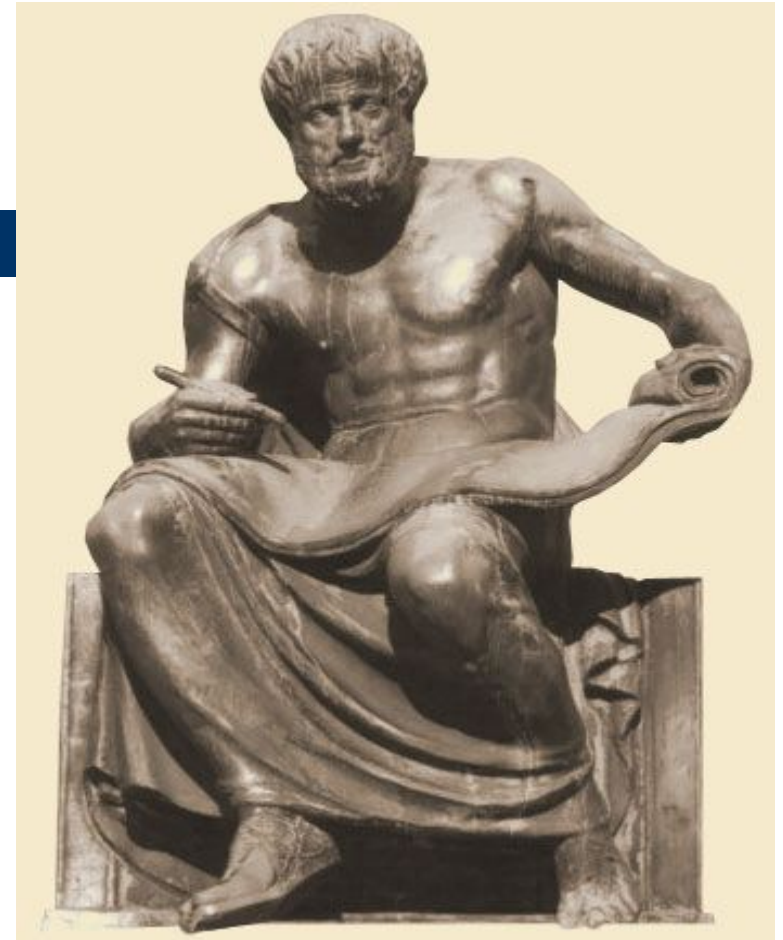
Рогожа Марія Михайлівна

доктор філософських наук, професор

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Аристотель (384-322 pp. до.н.е.)

“Дослідження в етиці проводиться не для того, щоб знати, що таке добродіє, а для того, щоб вчиняти добродіє”.



academic integrity

the quality of being honest and having strong moral principles, moral uprightness



Академічна сумлінність

Сумлінний -
старанний, ретельний у
виконанні своїх обов'язків;
добросовісний

(Тлумачний словник української мови в
11 т.К., 1978)

Академічна сумлінність визначається в термінах вірності цінностям чесності, довіри, справедливості, поваги, відповідальності, занослухняності:

- чесність у навчанні, викладанні, дослідженні через пошук істини, знання, освіченість і розуміння;
- довіра до підтримки вільного обміну ідеями і створення можливості кожному найповніше розкрити власний потенціал;
- справедливість у викладанні, оцінюванні студентів, дослідницькій роботі, просуванні співробітників і в будь-якій діяльності, пов'язаній із присудженням ступенів;
- повага людської гідності, фізичної і психічної цілісності і недоторканості кожного члена університетської спільноти, самоповага, повага інших, повага освіченості і дослідницької майстерності, навчального процесу та інтелектуальних здобутків;
- відповідальність за поширення академічної сумлінності у викладанні, дослідженні і навчанні;
- законослухняність щодо слідування етичним принципам і цінностям університету, активність у дотриманні авторських прав, прав інтелектуальної власності, доступу до дослідницьких ресурсів;
- поширення результатів власних наукових досліджень

Рівень	Стадія	Зміст правильної поведінки	Соціальні виміри
Доконвенційний	1. Покарання та підкорення	<ul style="list-style-type: none"> - покора існуючим правилам і авторитету; - уникнення покарання; - незаподіяння фізичної шкоди людям та їх власності 	<ul style="list-style-type: none"> - власна точка зору тісно переплетена з позицією авторитета; - інтереси інших осіб не враховуються.
	2. інструментальні цілі та цілі обміну	<ul style="list-style-type: none"> - слідування існуючим правилам з власного інтересу; - чесна дія, рівний обмін 	<ul style="list-style-type: none"> - індивід інтегрує суперечливі індивідуальні інтереси з інтересами інших осіб інструментально.
Конвенційний	3. Взаємні міжособистісні очікування, зв'язки і згода	<ul style="list-style-type: none"> - виконання ролі хорошої людини; - піклування про інших та їхні почуття; - довіра до партнерів 	<ul style="list-style-type: none"> - індивід узгоджує свої погляди і дії з поглядами і діями інших людей
	4. Соціальна система та її свідоме підтримання	<ul style="list-style-type: none"> - виконання суспільних обов'язків; - охорона суспільного порядку; - підтримка добробуту суспільства 	<ul style="list-style-type: none"> - індивід приймає суспільну точку зору і керується нею, приймаючи суспільні правила гри
Постконвенційний	5. Першочергові права і суспільний договір	збереження базисних прав, цінностей, законних домовленостей	<ul style="list-style-type: none"> - індивід бере до уваги точку зору моралі і права, усвідомлює протиріччя між ними і не може його уникнути.
	6. Універсальні етичні принципи	керування універсальними етичними принципами	<ul style="list-style-type: none"> - індивід свідомо приймає суспільні встановлення поваги інших як мети, а не як засобу.



Критерії дієвості кодексу

- Кодекс повинен бути частиною більш широкого процесу етичної рефлексії організації;
- впровадження етичних норм і принципів професійної діяльності пов'язується з мотивацією працівників,
- системою морального і матеріального заохочення і покарання; керівництво організації зацікавлене у просуванні кодексу у діяльність організації й дає особистий приклад виконання його норм;
- ідеологічна частина кодексу знаходить відгук і широку підтримку у працівників організації;
- в організації прийняті і працюють процедури контролю над виконанням норм кодексу;
- кодекс включає в себе опис санкцій, які забезпечують дієвість норм, а процедури їх застосування є чіткими і зрозумілими;
- в організації розроблено порядок перегляду норм кодексу.

Етапи прийняття кодексу

I етап: створена розробниками базова версія документу має пройти громадську експертизу в університеті:

- текст розміщують на офіційному сайті університету;
- публікують в університетському періодичному виданні;
- всім відвідувачам офіційного сайту надається можливість коментувати текст кодексу.;
- у підрозділах проводяться презентації кодексу у форматі вільного обговорення за участю розробників тексту;
- доопрацьований текст виноситься для затвердження на загальні збори трудового колективу і студентського самоврядування.

II етап: кодекс інтегрують у наявну систему внутрішньої документації університету:

- текст кодексу корегується з уже прийнятими документами, що регулюють внутрішній розпорядок роботи університету;
- необхідно, щоб всі нові документи університету містили прямі посилання на кодекс у всіх тих випадках, коли вони виходять на сферу його дії;
- розробники кодексу проводять ознайомлювальні семінари, в ході яких кодекс популяризується і ілюструється на конкретних прикладах корисність і ефективність кодексу як інструменту етичного регулювання

Сафронов П. А. Этика как возможность: к обсуждению этического кодекса ТюмГНГУ // Ведомости прикладной этики. Вып. 36. – 2010. – С. 179–180

Порушення академічної сумлінності

- фабрикація даних, тобто повідомлення неперевіраних, неповних, однобоких, хибних, упереджених даних;
- фальсифікації, тобто маніпулювання науково-дослідними, освітніми матеріалами, обладнанням чи процесами або зміна, невключення даних чи результатів, що ведуть до викривлення дослідницьких даних;
- плагіат, тобто використання даних, отриманих в чужих дослідженнях, методів, гіпотез і положень, сформульованих іншими вченими, чужих текстів (повністю або частково) без належного вказання автора і джерела;
- хибне співавторство, тобто внесення до списку авторів наукової чи навчально-методичної праці прізвищ осіб, які прямо не брали участі в отриманні результатів, злісний характер хибного співавторства збільшується за участі в ньому наукових керівників і представників адміністрації;
- шахрайство, тобто, підробка або створення даних чи цитат у будь-якій академічній діяльності, підробка підписів у документах (залікових книжках, звітах, угодах);
- використання окремими учасниками колективних досліджень даних і висновків, отриманих у таких дослідженнях, без узгодження з іншими учасниками;
- відмова слідувати встановленим правилам і процедурам навчального і дослідницького процесів;
- залучення підставних осіб для проходження контрольних академічних процедур (контрольна робота, залік, екзамен);
- використання при проходженні контрольних академічних процедур заборонених допоміжних матеріалів та технічних засобів (паперових шпаргалок та гаджетів);
- списування при проходженні контрольних академічних процедур;
- виконання на замовлення і/чи продаж академічних текстів (контрольних, курсових, дипломних робіт, дисертаційних досліджень і навчальної літератури);
- придбання виконаних на замовлення академічних текстів



- Чи готові ми як суспільство і кожен окремо до слідування цим нормам?
- Чи готові ми сигналізувати, коли маємо інформацію про порушення (коли бачимо, як наш сокурсник, колега, начальник порушує правила академічної сумлінності)?

Ethic eth·i
noun
a set of
esp. o
affirmi
field, or form of conduct.



- Нетяжкі порушення трапляються за відсутності досвіду чи знання про особливості практикування академічної сумлінності і не несуть ризику іншим членам університетської спільноти та репутації університету, пов'язані переважно із відсутністю нечесних намірів.
- Тяжкі порушення пов'язані з повторними нетяжкими порушеннями, за які було внесено до чорних списків чи проведено попереджувальну бесіду, та нечесними намірами, а також порушення, що несуть ризику іншим членам університетської спільноти та репутації університету

Євген Головаха

- У багатих суспільствах є відповідальність за принципи, а у бідних (традиційних) – перед людьми (раба перед паном, підлеглого перед начальником).
- Успішність держави залежить від того, наскільки люди чесні у ділових стосунках.
- В європейській культурі існує принцип: «Нехай здійсниться правосуддя, хоч би загинув світ». Це і є служіння принципам.
- А у нас своя чесність. Ми вважаємо, що маємо бути чесними перш за все перед родичами, потім – перед знайомими і в останню чергу перед принципами, які регулюють нормальні стосунки між людьми. Ми по-своєму чесні, але така чесність не визначає добробут суспільства, економічний розвиток держави.



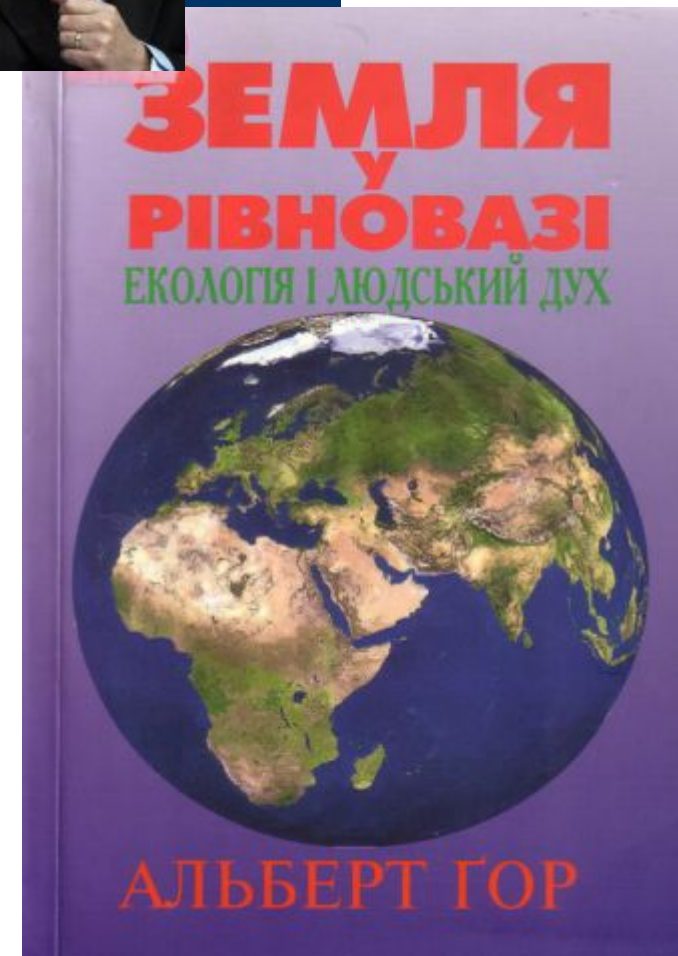
- Сигналізаторство – це інформування про недостойну поведінку на робочому місці,
- «повідомлення уповноваженої особи про негідні дії інших осіб» (Р.Де Джордж).



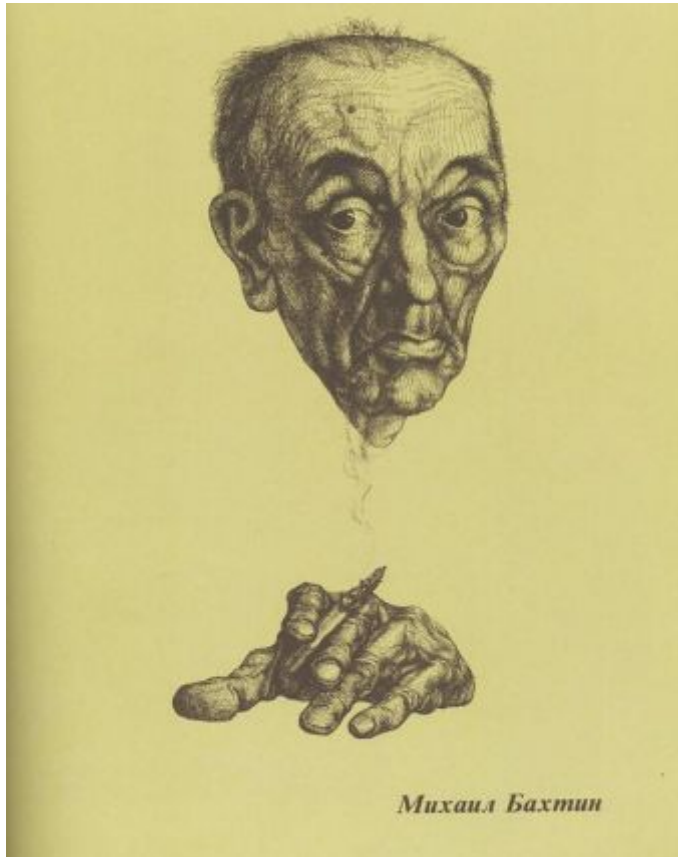
Альберт Гор



Якщо вирішення проблеми... вимагатиме більших зусиль чи жертв, ніж ми готові собі уявити, а запобігти трагедії не здатні навіть максимальні зусилля якоїсь окремої людини, ми спокушаємось розірвати зв'язок між стимулом і моральним вчинком. Як тільки такий вчинок вважається неможливим, образ, що певний час спонукав нас до пошуку рішення, вже не є спонукою, а віддає болем. З цієї миті ми починаємо реагувати не на образ, а на біль, ним викликаний, і таким чином розриваємо ... зв'язок між нашим розумом і почуттями. Наші очі тьмяніють, а серця замикаються. Ми дивимося, але нічого не бачимо. Ми слухаємо, але відмовляємося чути.



М.М.Бахтін: “не-алібі в бутті”



Не зміст зобов'язання зобов'язує мене, а мій підпис під ним, те, що я одного разу визнав, підписав дане зізнання. І в момент підписання не зміст даного акту зумовив підпис..., але лише у співвіднесенні з моїм рішенням брати зобов'язання, підписанням-визнанням-вчинком.

(“До філософії вчинку”)

Дякую за увагу!

mrogozha@ukr.net

